

Zwarte rugstreeppad

Al jarenlang zoek ik rugstreepadden in het grensgebied van Noord- en Zuid-Holland. Nou ja zoeken, bekijken is een beter woord want ze zijn bijna overal. Zelfs in mijn eigen "achtertuin" op het industrieterrein in Uithoorn zit een flinke populatie! En wat is er mooier dan met een groot koor mannelijke rugstreepadden op de achtergrond in slaap vallen? Nou, op je buik op het beton om die roepende mannetjes te fotograferen!

Zo genoot ik daar op een zomerse juli avond met een door mijn enthousiasme aangestoken collega Naomi Mulder van de padden toen zij me wees op een opvallend donker exemplaar.

Deze donkerbruin gekleurde pad met duidelijke rugstreep zat op enkele meters van de plas met roepende mannetjes en kwam blijkbaar op het geluid af. Uiteraard legden we dit exemplaar ook op de spreekwoordelijke gevoelige plaat vast. Maar zoals rugstreepadden dat kunnen was dit goed gecamoufleerde exemplaar ook snel weer weggekropen tussen wat puin. Het padje was niet makkelijk weer terug te vinden en we zochten er niet verder naar.

Eigenlijk was het pas maanden later, toen de foto's boven kwamen bij wat andere liefhebbers, dat Axel Groenveld opperde dat het wel eens een kruising van gewone pad met rugstreepad zou kunnen zijn. Het rugstreepaddenkenmerk was onbetwistbaar, maar dat er gewone paddenbloed in zit is aan de hand van de foto's helaas niet aan te tonen. Opvallend is wel de donkerbruine kleur van de iris, die bij een rugstreepad goudgeelgroen en bij een gewone pad koperrood hoort te zijn. Uiteindelijk houden we het ook na overleg met Edo Goverse en de geraadpleegde Europese deskundigen maar op een opvallend donker gekleurd exemplaar van de rugstreepad. Hoewel ik persoonlijk de lichtgekleurde exemplaren met bijna groenige vlekken en rode wratpuntjes mooier vind was dit toch wel een leuke waarneming!

Foto's: Robert Top



Robert Top

Noot redactie:

Hybridisatie in de vrije natuur tussen rugstreepad en gewone pad bestaat niet. Wel zijn in de jaren tachtig laboratoriumexperimenten uitgevoerd waarbij celweefsel van rugstreepad in gewone paddeneikernen is geplaatst. Maar deze "hybriden" stierven al in een vroeg embryonaal stadium. Kleurafwijkingen zijn wel bekend bij rugstreepadden. Beebee (1983) schrijft dat ze zwart kunnen worden als ze blootgesteld worden aan koud weer (*very dark, almost black in color*). Melanisme is wel bekend bij de rugstreepad, zij het erg spaarzaam. In het boekje van Sinsch (1998) staat wel een foto van een zwarte pad. We hebben deze foto's ook laten zien aan beide heren.

Beebee schreef: *"I've not seen one like that, though there have been melanistic specimens (much darker) in England. The eyes are indeed remarkable!"*

Ulich Sinsch schreef: *"It looks certainly darker than most individuals I know but it is definitely not melanistic (I know only one melanistic natterjack from a picture taken by Kurt Grossenbacher). I would consider this specimen still within the normal coloration range."*